

účinky a moc, ale vždy si ako riešenie volil lásku. Vedieť sa zbavovať vplyvu zla dovoľuje správnemu služobníkovi vždy sa postaviť proti zlu v sile, ktorá napokon zlo premôže. Správni služobníci sú ľudia, ktorí stoja za tým, čo je správne a povzbudzujú k tomu aj druhých ľudí. Sú to ľudia, ktorí milujú a dôverujú, znova a znova odpúšťajú, prijímajú drsnú a jednotvárnu pravdu kríža a v tom nachádzajú plnosť života. Takto oživovaní prinášajú svoju službu, ktorá nikdy ľudom v núdzi nepripadne odmeraná alebo nevŕıldna.

Život učí. Ale pýtajme sa: " **Sme dostatočne disponovaní učiť sa, čo pravda o kríži a život kríža znamenajú ?**

" Ďalšia otázka môže pripadať nezvyklá alebo ironická, ale pre život služby je základnou otázkou. Som dostatočne milovaný ? Sme dostatočne milovaní a tak naplnení životom a silou, aby z nás mohli život a sila presakovať ? Je nevyhnutné žiť a pracovať tak, aby všetci pri nás zakúsili Božiu lásku. Nestačí iba položiť si otázku, či sa dosť modlíme. Modlitba, samozrejme je základom. Ale popri tom musíme dôverovať láskyplnému Božiemu plánu a vidieť jeho uskutočnenie v často malých, ale skutočných každodenných udalostiach, ktoré sú znameniami Božieho kráľovstva. Musíme vnímať Božiu lásku, ktorá sa nás dotýka, napĺňa nás a udržuje. Skutočná láska k sebe dovoľuje iným, aby nás milovali. ~~Bohu zasvätené osoby až veľmi často upúšťajú od duchovnosti a smerujú k vyprahlosti, pretože nepoznajú, čo je to láska.~~ Bez lásky niet ani služby. Ak hovoríme o láske k sebe, nemáme na mysli sebecké postoje, ktoré sú vždy hrozbou pre lásku iných k nám. Máme na mysli taký postoj, keď si človek láskyplne uvedomuje kto je, čím môže byť, keď dovolí druhým, aby ho povzbudili, potešili, posilnili, aby ho učili smiať sa i plakať. Takúto lásku k sebe máme na mysli. Naši bratia a sestry v Kristovi sa nás ujmú, zmenia nás, zjemnia nás a zdokonalia nás svojou láskou.

Na konci vystúpila ešte jedna otázka. **Sme ochotní dovoliť tým, ktorým slúžime, aby odpovedali na našu lásku spôsobom, ktorého sú schopní ?**

Ked' sme zničení, unavení, zaťažení množstvom starostí a zodpovednosti, strápení žiaľom a smútkom, môžeme sa opýtať : " kto poslúži služobníkom ? " Tu musíme konštatovať, že často pribuchneme dvere službe a láske určenej pre nás, pretože si myslíme, že vždy musíme byť len tými, čo sa sami len dávajú druhým. Mnohokrát nedovolíme tým, ktorým slúžime, aby nám aj oni poslúžili. Vybudovali sme štruktúry poskytovania pomoci a účinne držíme možnosť odvŕačenia sa v patričných medziach. Väčšinou si predstavujeme chudobných len v stave núdze a ani nás nenapadne, že aj oni majú niekedy mnohoraké spôsoby, ako nám samým možno poslúžiť. Je pravda, nie sú schopní dať nám to, čo my dávame im alebo presnejšie, čo by sme my potrebovali v danej chvíli. Ale ak sme schopní vidieť v chudobnom skutočného Krista, ktorý sa nám dáva, ak sme schopní priať to, čo nám môže ponúknúť, tak potom sa jeho ponuka, jeho dar pre nás uskutočňuje. Chudobní sú pre nás privilegovaným miestom, na ktorom sa zjavuje Boh, ktorý nás vo viere pozýva k novému nazeraniu.